

L'amore lontano

Amor de Lohn
Amor de Lohn

Octombrie se resimte
în această palidă geană de soare
acolo unde drumul Romei ajunge țărnel chipului tău

L'ottobre è tornato
in questo pallido filo di sole
là dove la strada di Roma giunge sugli orli del tuo viso.

Este ziua cea nouă în zborul calm al lunii
dincolo de cel mai dulce între cânturile sale
și înțelesul acestui cer așternut în umbra de azur a munților

È il giorno nuovo nel volo lento della luna
oltre il più dolce di tutti i suoi canti
e il senso di questo cielo disteso all'ombra azzurra dei monti.

În acest palpit îndepărtat ce se înalță
voi împleți ghirlande-n vânt
și îți voi aduce daruri de purpură
line precum petale de ciclame

In questo battito lontano che si leva
io intreccerò ghirlande nel vento
e ti porterò doni di porpora
leggeri come petali di ciclamini.

Mâine

Domani.

Mâine îți voi așterne ramurile
în valurile-ntreșute de primăvară
în fiecare floare vie
sub briza ierbii fragede la asfințit de colină

Domani adagerò i tuoi rami
nei flutti intessuti di primavera
in ogni fiore vivo
nella brezza dell'erba tenera al tramonto di collina.

Pentru tine
 pentru mine
poezia își desfrunzește încă tăcerile
și se răsfiră pe vale într-o rafală de vânt

Per te
 per me
la poesia disfoglia ancora i silenzi
e si sgrana sulla valle in un colpo di vento.

III

Și mă privești...
după învolburarea mării sub vânt
și cea dintâi înseninare!

E mi guardi...
dopo la mareggiata di vento
e la sua prima schiarita!

În profunzimea locului îmi intră lumea
mă cotropește
și câteva frunze se adaugă florii îmbobocite.

Nella profondità del luogo mi entra il mondo
m'invade
e qualche foglia si aggiunge al fiore aperto.

Este chiar timpul
lipit de cârca norului dinspre munte
ce plămădește lumina și-apoi izbește
 în propria muțenie de-apoi.

È il tempo giusto
stretto addosso alla nube di montagna
che la luce plasma e poi percuote
 nel suo tacitamento.

Amintirea ta reîncepe din nou sub cerul liber
între aroma câmpiilor
și transparența primei dimineți

